

Sudjelovao je na nekoliko kongresa i savjetovanja u zemlji i inozemstvu. Objavio je više stručnih članaka i izradio veći broj izvještaja i ekspertiza.

Bio je predstojnik Katedre za hidrotehniku, predstojnik Zavoda za kulturnu tehniku, predsjednik Izvršnog odbora Savjeta Geodetskog fakulteta, i predsjednik Poslovnog odbora Geodetskog fakulteta 1983-86. U mirovini je od 1986. god. s navršениh 40 godina radnoga staža.

Roman Sarnavka bio je čovjek široke kulture i naobrazbe, dobar poznavatelj književnosti, likovne umjetnosti, i posebno glazbe. Bio je redoviti posjetitelj koncerata ozbiljne glazbe, pa smo se često sretali, posebno u koncertnoj dvorani Vatroslav Lisinski.

Uvaženog nastavnika Geodetskog fakulteta Romana Sarnavke više nema među nama, no on će i dalje živjeti u našim mislima i srcima, a njegova djela ostat će trajno zabilježena. Hvala mu za sve što je učinio za napredak geodezije i posebno kulturne tehnike na Geodetskom fakultetu i u Hrvatskoj.

Vječna slava i hvala poštovanom kolegi Romanu Sarnavki!

Miljenko Lapaine

ŽELIMIR SEISSEL

Naš uvaženi kolega Želimir Seissel, dipl. ing. geod., preminuo je još 8. prosinca 2001., ali mu, nažalost, do danas nije objavljen in memoriam u Geodetskom listu. Činimo to sada s velikim zakašnjenjem.

Želimir Seissel rođen je u Požezi 27. travnja 1929. godine u uglednoj obitelji u kojoj su mnogi njegovi pretci bili geodeti: pradjed Josip – ovlaštenu civilni mjernik u Osijeku, djed Rudolf – ovlaštenu civilni mjernik u Krapini, otac Stjepan – kraljevski gruntovničar i mjernik u zemljišnoj knjizi u Požezi. Diplomirani geodetski inženjeri su i supruga mu Branka i pokojni brat Zdenko.

Osnovnu školu i gimnaziju završio je u rodnoj Požezi. Diplomirao je na Arhitektonsko-građevinsko-geodetskom fakultetu u Zagrebu 1957. godine.

Nakon diplomiranja prve dvije godine radio je u Upravi za katastar u Požezi. U Ured za novu izmjeru Zagreb, koji je nakon reorganizacije geodetske službe nastavio djelovanje kao samostalna radna organizacija *Geozavod*, premješten je 1960. godine. U Geozavodu je radio na komasacijama, a kao rukovoditelj radilišta vodio je postupak komasacije u Negotslavcima, Sotinu, Saregradu i Kutjevu. Komasačije u Starom Grabovcu, Paklenici, Voćarići, Jazavici i Roždaniku prekinute su, nažalost, 1971. godine. Nažalost zato što je pripremio podatke izmjere i izradio programe za njihovu automatsku obradu.

Načelnikom Uprave za katastar i geodetske poslove Sesvete imenovan je 1972. godine. Nastavio je djelovati na uvođenju automatske obrade podataka u geodetsku struku kao predsjednik Komisije za automatizaciju pri Društvu geodeta Zagreb. Kao predsjednik te komisije organizirao je 1974. godine na Geodetskom fakultetu seminar *Društveni i tehnički značaj automatizacije u geodeziji*. Kao član Izvršnog odbora Društva geodeta Zagreb i Saveza društava geodeta Hrvatske sudjelovao je u izradi njihovih samoupravnih i drugih akata. Osim toga aktivno je sudjelovao na savjetovanjima Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije.

Priloge, uglavnom s područja geodetske izmjere, komasacija, prostorne informatike i automatizacije, objavljivao je u publikacijama sa savjetovanja, Geodetskom listu, Obavijestima

SGIGH-a, Geodetu i časopisu Praksa – jugoslavenskoj reviji za AOP iz Beograda. Objavio je 24 znanstvena i stručna rada.

Na rad u Republičku geodetsku upravu, poslije Državnu geodetsku upravu, prešao je 1980. godine, gdje je do umirovljenja 1994. godine kao viši savjetnik obnašao dužnost načelnika za poslove izmjere i katastra zemljišta, komasacije, Osnovne državne karte i napokon za državne granice Republike Hrvatske. Imenovan je članom ekspertne skupine Državne komisije za granice.

Nakon umirovljenja potpuno se posvetio radu u Hrvatskome državnom arhivu na otkrivanju i interpretaciji neistraženih povijesnih akata vezanih uz hrvatsko državno pravno iskustvo iz razdoblja Kraljevine Hrvatske, Slavonije i Dalmacije te o državnim granicama na vodama. Radove iz tog razdoblja objavljivao je u Zborniku Pravnog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu i u glasilu *Hrvatska vodoprivreda*. Vrijednost tih istraživanja potvrdio je naš najveći stručnjak za pomorsko pravo akademik Vladimir Ibler, uvrštavanjem u svoju knjigu *Međunarodno pravo mora i Hrvatska* (BARBAT, Zagreb 2001.) dviju slika iz članka Ž. Seissela *O razgraničenju morskih prostora Hrvatske i Crne Gore* (Zbornik Pravnog fakulteta u Zagrebu, 1998, 4, 423-436).

Volio je obitelj, druženje, pjesmu, hodanje šumama, branje gljiva, ribolov na Dunavu i na našem moru. Sa suprugom i djecom bio je na gotovo svim Jadranskim otocima od Krka do Lastova. Sve što se moglo na njima prehodati, prehodao je, sve što je mogao oploviti svojim malim čamcem, oplovio je. Bio je pravi zaljubljenik u naše more, život mu je bio sadržajan i ispunjen, ali prekratak za ostvarenje svih njegovih htijenja.

Nadasve je bio sretan kad mu se, četrnaest mjeseci prije njegova neminovnog odlaska, rodio unuk Leon.

Umro je u svojoj obiteljskoj kući u Sesvetama 8. prosinca 2001. godine. Svojim je radovima ostavio trajan trag u hrvatskoj geodeziji.

Nedjeljko Frančula